

XUỐNG

GIÀY MỚI

CƠ QUAN NGÔN LUẬN CỦA CLB PHÁT THANH-BẢO CHI
TRƯỜNG THPT LÊ QUÝ ĐÔN-Q.3-TP. HCM

CHÀO MỪNG NGÀY QUỐC TẾ PHỤ NỮ 8/3 VÀ KỶ NIỆM NGÀY THÀNH LẬP ĐOÀN 26/3

Thư ngỏ

Thời gian trôi qua thật nhanh, tháng 3 đã đến – tháng của yêu thương và nhiệt huyết, tháng của những ngày lễ đầy ý nghĩa, những hoạt động đầy say mê: ngày Quốc tế Phụ nữ 8/3 và kỉ niệm 85 năm ngày thành lập Đoàn Thanh niên Cộng sản HCM 26/3/1932 – 26/3/2016. Cũng chính vì thế, các phong trào thi đua của trường THPT LQĐ chúng ta lại càng năng động hơn bao giờ hết. Bạn đọc thân mến! Với “Xưởng giấy mới” kì này, các bạn sẽ cùng chúng mình có thêm thật nhiều những điều thú vị về ngày 8/3 và 26/3, ví như câu chuyện về người phụ nữ bán hàng rong mà chúng mình sẽ đem tới, không khí của một tháng hoạt động không ngừng của LQĐ-ers với rất nhiều hoạt động ngoại khóa bổ ích như chương trình chuyên đề Ngữ văn kỉ niệm 250 năm sinh đại thi hào Nguyễn Du, hay bạn đọc còn được trở lại với buổi giao lưu vô cùng thú vị với các bạn học sinh trường THPT Phan Huy Chú (Hà Nội). Mong rằng số báo này sẽ tạo cho bạn đọc niềm hứng khởi với những tin tức và các hoạt động trong tháng.

Chúc các bạn một tháng mới với nhiều điều vui trong học tập cũng như trong cuộc sống! Xin trân trọng cảm ơn các thầy cô, cùng các bạn học sinh đã cộng tác với báo.

Ban biên tập

Tổng biên tập: **Cô Đỗ Thị Bích Duyên**

Biên tập: **Yến Hòa – Trúc Giang**

Thiết kế: **Thanh Bình – Minh Khuê**

Phóng viên: **Thế An – Uyên Phương – Bảo Nhi – Bảo Ngọc – Ngọc Hân – Trúc Giang – Yến Hòa – Minh Khuê – Thảo Minh – Khánh Ngọc – Thục Khuê – Phương Uyên – Thanh Hà**

KHI YÊU THƯƠNG CÒN CÓ NHỮNG

NGOẠI LỆ

Thấp thoáng đâu đó trong cái vội vã của dòng đời, những gánh hàng vẫn vội vã nhấp nhô chạy đi thoăn thoắt. Có mấy ai chịu dừng mà thấy họ, mấy ai chịu nhìn mà xót cho đôi vai gầy còm ấy và có ai không đỡ hộ cho họ với *gánh hàng - gánh cả những lo toan...*

Một buổi chiều đầy những cơn gió lười nhác len lỏi trong từng đám mây, nắng uể oải sót lại chút chói chang trong cái khoảng thời gian chỉ nhìn

thôi lòng ta cũng xuống. Tháng 3 – hay bảo nhau là ấy, cái dịp mà khắp được chúc tụng trong những yêu Nhưng không... Len người bước vội, nơi chạm đến bờ vai quen thuộc cùng xuống lòng đường lòng. Đôi mắt tựa người trước mặt,

bao dung nhau để sống mà tim đóng chặt lại. Với họ, những người phụ nữ với gánh hàng làm quen thuộc dường như đã chai lì với sự quên lãng của yêu thương. Dù có vô tình hay khao khát có lẽ chính bản thân họ cũng vô thức mà mặc cảm với cảm xúc của chính mình. Bởi lẽ, họ sợ cuộc đời tàn nhẫn này quá, làm sao đây buông đôi tay mà nắm lấy chút yêu xa vời. Họ hiểu gánh trên vai họ đâu chỉ là bó rau xanh, gói xôi sớm nguội hay chút mưa nắng lưng chừng... Họ còn gánh cả một "gánh gia đình", gánh từng miếng cơm manh áo, gánh từng cuốn vở trang sách cho con cái học hành.

chợt vô thức mà lắng cái thảng mà người ta "mùa của yêu thương" nơi chị em phụ nữ hân hoan, tràn ngập thương không nói hết. lỏi đâu đó trong dòng hơi ấm chẳng kịp vẫn còn đó hình ảnh gánh hàng đổ bóng lạnh căm đến buốt vô hồn xoáy vào dòng nhìn những con người

Không dám nhận lấy chút bình yên quá đỗi, có phải yêu thương còn có những ngoại lệ !...

Phương Anh (10A3)

8/3 trong tôi

Mỗi năm khi tiết trời dần đi vào tháng cuối của mùa xuân, cả thế giới lại cùng nhau chúc mừng cho ngày Quốc tế Phụ nữ 8/3. Nhưng mấy ai biết được lịch sử, nguồn gốc của nó. Thời trước, tư tưởng trọng nam khinh nữ luôn được đề cao khiến rất nhiều mảnh đời phụ nữ phải chịu bao thiệt thòi, bất hạnh của xã hội. Ngày 8/3 chính là thành quả của sự đấu tranh lâu dài, lặng lẽ của hàng triệu người phụ nữ trên thế giới.

Cuối thế kỉ XIX, chủ nghĩa tư bản phát triển mạnh mẽ, nhất là ở Mỹ. Ngành kĩ thuật công nghệ thu hút nhiều phụ nữ, trẻ em vào làm việc trong những nhà máy, xí nghiệp. Từ đó, bọn chủ tư bản đã lợi dụng áp bức, bóc lột, trả lương rẻ mạt khiến bao người khổ. Căm phẫn trước sự tàn ác ấy, ngày 8/3/1899, tại hai thành phố Chicago và New York đã nổ ra cuộc đấu tranh của nữ công nhân đòi tăng lương, giảm giờ làm. Mặc dù bị đàn áp, đánh đuổi nhưng các chị em vẫn kiên cường, đoàn kết buộc bọn tư bản phải nhượng bộ. Việc này đã gây tiếng vang mạnh mẽ, là nguồn cổ vũ to lớn cho phong trào đấu tranh của lao động nữ trên toàn thế giới. Cuối cùng, đại hội lần 2 của phụ nữ diễn ra tại thủ đô Đan Mạch ngày 26-27/8/1910 đã quyết định lấy ngày 8/3 làm ngày “Quốc tế phụ nữ”, ngày đoàn kết đấu tranh của phụ nữ với những khẩu hiệu:

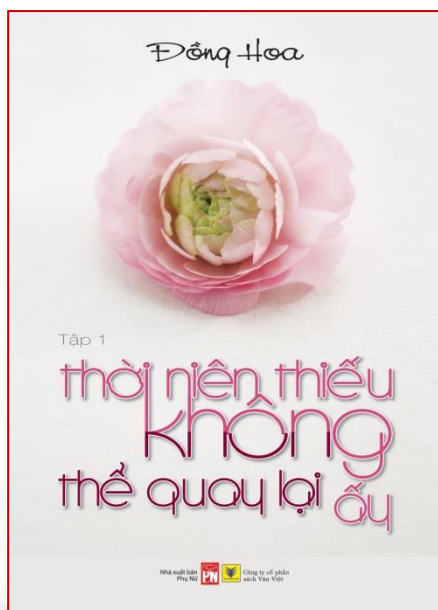
- Ngày làm việc 8 giờ.
- Công việc ngang nhau, tiền lương ngang nhau.
- Bảo vệ bà mẹ và trẻ em.

Ở nước ta, ngày 8/3 còn là ngày kỷ niệm cuộc khởi nghĩa của Hai Bà Trưng, 2 vị nữ anh hùng dân tộc đầu tiên đã đánh đuổi giặc ngoại xâm phương Bắc, giành lại chủ quyền dân tộc. Niềm tự hào và ý chí vươn lên của phụ nữ Việt Nam một phần cũng có cội nguồn từ truyền thống dân tộc thiêng liêng đó. Dưới sự lãnh đạo tài tình, sự kiên cường của Hai Bà Trưng, cuộc khởi nghĩa đã giành thắng lợi vẻ vang, đập tan chính quyền đô hộ, khiến cho tướng giặc Tô Định phải cắt tóc, cải trang trốn chạy về nước. Thắng lợi cuộc khởi nghĩa của Hai Bà Trưng được đánh giá là một bản anh hùng ca bất diệt, thể hiện ý chí độc lập và niềm tự hào dân tộc. Đồng thời, cuộc khởi nghĩa cũng là một minh chứng cho sức mạnh của phụ nữ Việt Nam trong lịch sử nhân loại trong sự nghiệp xây dựng và bảo vệ Tổ quốc.

Cuối cùng, xin chúc cho mọi phụ nữ trên thế giới, đặc biệt là các cô giáo, các bạn học sinh nữ trường ta mỗi ngày đều đầy niềm vui và hạnh phúc.

Yên Hòa

“Thời niên thiếu không thể quay lại ấy”

“Ánh mắt của mỗi người thiếu niên, đen trắng rõ ràng, giống như một bức màn. Dững cảm, xúc động, yếu đuối, tò mò, khát vọng, lúng túng, thương tâm, thất vọng, suy nghĩ, tìm tòi... Tất cả những màu sắc rực rỡ của tuổi thanh xuân đều được biểu diễn trên bức màn đen trắng rất rõ ràng đó. Khi nó trải rộng mọi màu sắc, thì chúng ta ngỡ ngêch không biết, cho dù nó ở ngay trước mắt ta. Chính bởi vì nó quá gần, gần ngay trước mắt chúng ta, thế nên,

chúng ta không thể nhìn thấy được. Chỉ cho đến khi nó đã dần dần rời bỏ chúng ta, chúng ta mới có thể từ từ nhìn rõ... Nhưng tất cả đã là một bộ phim nhựa bị kẹt hình, cho dù chúng ta mỉm cười hay rơi nước mắt, đều chỉ có thể mãi mãi đứng lại ở đâu bên này của thời gian, lặng lẽ quan sát sự tan và hợp, được và mất trên màn hình ở đâu thời gian bên kia. Đây chính là tuổi thanh xuân, chỉ khi nó đã rời bỏ ta, ta mới có thể nhìn thấy rõ nó.”

Đó là những dòng trích từ tác phẩm “Thời niên thiếu không thể quay lại ấy” của tác giả Đồng Hoa, một trong “Tứ đại thiên hạm” của dòng tân tiểu thuyết ngôn tình Trung Quốc. Nhưng sẽ thật đáng tiếc phải không, khi chỉ có thể ngắm nhìn thời thanh xuân từ bờ bên kia của dòng chảy thời gian? Nếu câu trả lời là “có” thì mời các bạn hãy cùng tôi thật sự ngắm nhìn trọn vẹn những sắc màu cảm xúc của tuổi trẻ qua những nhân vật của cuốn tiểu thuyết này nhé!

*Đinh Bình Phương - 10A4
(Giải nhất cuộc thi thuyết trình sách 2015-2016)*

Áo dài kể chuyện

Nhìn từng chiếc áo dài là lướt trong tủ, tôi thấy cả một đời thanh xuân trong trẻo của chính mình.

Mỗi chiếc áo đựng đầy một câu chuyện. Từng câu chuyện dệt nên đời người.

Có chiếc áo đơn sơ ngày đôi mươi thơ mộng. Áo đôi tà mỏng mảnh dễ thương.

Có chiếc áo ngày đầu dạy học, tôi nâng niu giữ mãi bên mình.

Có những tà áo lụa óng ả dễ xước dễ nhàu. Áo khó may khó giặt, khó ủi khó giữ... Những tà áo

lụa đậm hồn quê hương, ghi dấu những dặm dài khổ nhọc của tôi trên các hành trình tìm lụa. Mỗi màu áo gọi nhớ một chuyến đi, một quê lụa, nhắc tôi nhớ cả nước mắt một làng lụa trên bờ vực thất truyền. Những tà áo lụa bắt gió và mượt mà, tôi chỉ may theo kiểu xưa: tay liền, eo rộng, vạt dài, cả dải hò cũng phải điệu dàng xếp dọc theo thân áo. Tất nhiên không thể để áo cài khuy bấm trên lụa là mỏng manh, mà phải tỉ mỉ thắt nút con tằm. Những tà áo lụa, tôi

mang với guốc mộc, đi thăm những đền đài xưa cổ hay các lăng mộ của tiên nhân. Có tà áo đã cùng tôi chân đất băng qua hai ngọn đồi thông chón tây nam thành Huế, để kính cẩn cúi đầu trước lăng mộ tổ tiên. Lụa tím dạo sông Hương, lụa điều dạo phủ đệ, lụa trắng thăm nhà các thi nhân... Đến Huế, nếu hành trang không mang theo một tà áo lụa, thấy tâm hồn trống rỗng và áy náy không nguôi.

Áo dài gấm tuy không nhiều bằng áo lụa, nhưng câu chuyện của từng chiếc áo lại gắn với những kỷ niệm không thể nào quên. Đó là tà áo gấm cùng chiếc mấn the tôi trau chuốt để viếng thăm mộ phần Chiêu Nghi phu nhân – bậc hồng nhan vắn số thời tiền Nguyễn. Đó còn là tà áo gấm dệt chữ triện màu tím sẫm tôi viếng khu mộ của các văn nhân nho sĩ và giám quan Nguyễn triều. Gấm ngũ sắc dệt tay tinh xảo, khoác lên người cứ thấy lòng trong sạch làm sao!

Tủ áo dài còn đựng cả tấm chân tình tôi dành cho vùng cao nơi địa đầu đất nước. Mỗi chiếc áo đâu chỉ là kỷ niệm một chuyến đi. Nó còn là cái duyên may khi gặp được vài tác thổ cẩm nguyên sơ, đôi mẫu hoa văn tinh xảo, hay một tấm vải lanh còn ẩm hơi sương đại ngàn.

Những chiếc áo dài thổ cẩm nhắc tôi nhớ về những ngày vùi đầu trên thư viện Quốc gia để tìm hiểu về xiêm áo dân tộc. Áo dài bay trên địa đầu Lũng Cú. Áo dài phiêu bạt dọc đường biên cương, dạo chơi trên dòng Quây Sơn, hứng bọt trắng tung từ dòng Bản Giốc hào hùng...

Sẽ thiếu sót vô cùng nếu không điếm qua những chiếc áo do chính tôi pha màu “vẽ đại”. Tôi yêu khoảnh khắc lấm lem bò dãi trên bàn, trong căn phòng vang vọng tiếng hát Thái Thanh. Tâm hồn phóng khoáng làm nét cọ bay bổng và dứt khoát. Từ non xa sương mờ hay đền đài tháp cổ, bức tranh Đông Hồ, mặt tuồng Vô Diệm hay bài thơ “Nam quốc sơn hà” cùng bản Hán văn ít người để ý của thi hào Nguyễn Du... tôi đều ôm hết vào bảo-tàng-áo-dài-của-mình. Học trò hay hỏi

“Áo cô chỉ mặc một lần thôi sao?”. Làm gì có! Tôi nâng niu từng chiếc áo, làm gì có chuyện mặc một lần rồi thôi. Nhất là với những chiếc áo vẽ, khi mặc vào lòng lại bồi hồi sống trong thời khắc thật đẹp của lúc pha màu, đưa cọ, phơi áo và hồi hộp ướm thử trước gương.

Phù phiếm nhất là những chiếc áo dài may bằng khăn lụa, khăn voan hàng hiệu. Lụa may khăn mỏng manh yếu đuối gấp mấy lần lụa Hà Đông, cũng khó may vô cùng vì chất vải nhẹ tênh, người thợ may chỉ cần thờ nhẹ thì nếp vải đã bay khỏi đường rập. Chỉ riêng việc tìm ra hai ba chiếc khăn lụa giống nhau hay canh được vuông vải cho khớp với tỉ lệ áo dài, tìm được vải lót vừa mượt vừa chắc để giữ đường may... đã là một thử thách lớn.

Nếu áo lụa, áo gấm cổ truyền gọi trong tôi tâm tình dân tộc đậm sâu, nhắc nhở mình luôn ý nhị khoan thai trong từng cử chỉ, thì áo dài từ mấy tấm khăn xa xỉ cho tôi cảm giác tìm về một thời vang bóng của Sài Gòn sôi nổi những năm 60. Thanh lịch và thời thượng, phong cách và kiêu kỳ.

Còn hào nhoáng và kỳ công là những chiếc áo dài không-giống-ai để dự các sự kiện quan trọng. Có áo được may ráp công phu, thể hiện đúng tinh thần phụ nữ xưa e ấp với sợi dây thắt eo, tôi diện khi dự các hội thảo về tác giả văn học nữ Nam Bộ. Có áo may bằng tấm khăn rằn miền Nam để mừng cho đàn ca tài tử Nam Bộ được UNESCO công nhận. Có chiếc áo thập thoáng những dấu vết tứ thân ngũ sắc hoặc ba màu đặc trưng của áo dài quan họ Bắc Ninh tôi may khi về thăm đền Trần và làng quê quan họ.

Có những chiếc áo ghi dấu kỷ niệm tôi và Trại Xuân của các lớp chủ nhiệm... Tôi hay điễm trang cẩn thận và làm duyên bằng chiếc khăn đơn sơ tự làm. Dưới ánh đèn vàng ấm áp và sang chảnh của sự kiện, những lời khen về cách phục sức làm tôi ấm lòng, cảm nhận rõ dòng máu Việt Nam đang nồng nàn chảy trong từng động mạch.

Những học trò thân thương của tôi chắc chắn hiểu rõ lòng yêu quý thế giới muôn loài của cô giáo. Tôi có cả một vườn thú trên những tà áo. Từ chó yêu mèo quý đến chim bay cá lội, voi bò, tê giác, cọp beo hay chuồn chuồn, bướm bướm, kiến cỏ các loại. Thế giới động vật mở ra hồn nhiên và sinh động, nhắc tôi phải sống chân thật và vô tư, biết tự lực sinh tồn và luôn đối xử tốt với đồng loại.

Đạo gần đây có mô đen in ảnh lên áo. Tôi cũng kịp thời “đeo bám” trào lưu mới khi đưa vài hình ảnh ân tượng mình chụp được trên những chuyến rong ruổi bốn phương. Nhưng độ phân giải của các máy in thị trường chưa làm tôi ưng ý. Tôi vẫn yêu chiều những nét vẽ chân phương hay các hoa văn, sắc màu đậm hồn dân tộc.

Diện áo dài không chỉ là việc thường ngày của nghề dạy học mà đã trở thành một phần đời trong cuộc đời rất đẹp của tôi. Nghề giáo dạy tôi biết giữ mình, nhẫn nại và vị tha.

Diện áo dài dạy tôi biết yêu cội nguồn, sống tử tế, giữ nếp xưa và vẫn luôn bay bổng đón gió như tà áo mỏng manh.

Tháng 03/2016 – Lê Ngọc Hân (GV Văn)

10 NGƯỜI 11 CHÂN

Những ngày vừa qua, trường ta đã tổ chức một trò chơi dân gian vô cùng đơn giản nhưng không kém phần thử thách đó là “**10 NGƯỜI 11 CHÂN**”. Các lớp trước khi tham gia đều tập luyện rất chăm chỉ, buổi chiều nào cũng thấy mấy bạn tập luyện rất hăng say hô 1, 2, 1, 2, rất nhiệt tình, rất đoàn kết và vui vẻ. Và cuối cùng chúng ta đã tìm ra 3 lớp **NỔI TRỘI NHẤT** tại vòng **CHUNG KẾT**:

HẠNG 1: Lớp **11A6** với thành tích **4"31**

HẠNG 2 : Lớp **10A8** với thành tích **4"58**

HẠNG 3: Lớp **12A7** với thành tích **7"29**

Đặc biệt lớp **11A6 là lớp duy nhất giữ vững vị trí của mình từ **ROUND 1** đến **CHUNG KẾT** với thành tích luôn dưới 5 giây. Thật xuất sắc phải không nào?**

Hy vọng trường chúng ta sẽ tổ chức thêm thật nhiều trò chơi thú vị hơn nữa để chúng ta có thêm cơ hội gắn kết với nhau nhiều hơn!

Kim Ngân

TÌNH BẠN BẮC NAM

Thứ 7 ngày 5/3, học sinh trường THPT Lê Quý Đôn đã có buổi giao lưu vô cùng sôi động với các bạn trường THPT Phan Huy Chú đến từ thủ đô Hà Nội. Các bạn đã được xem nhiều tiết mục chào mừng đặc sắc và hấp dẫn đến từ các câu lạc bộ của trường THPT Lê Quý Đôn, với các câu hỏi, các trò chơi thú vị. Bên cạnh đó, các bạn đã được xem phần thi "10 người 11 chân" với sự dễ thương, năng động của thầy cô Lê Quý Đôn. Sau đó, thầy cô và các bạn của 2 trường đã có buổi giao lưu với nhau qua các tiết mục văn nghệ, trò chơi đố vui của English Club và tour tham quan vòng quanh trường. Phần cuối cùng, hai trường gửi tặng cho nhau những món quà nho nhỏ như một lời cảm ơn và gửi gắm chút tình cảm, kỉ niệm của mình trước khi thầy trò trường THPT Phan Huy Chú trở về Hà Nội.

Khánh Ngọc

26/3 – NGÀY THÀNH LẬP

ĐOÀN THANH NIÊN CỘNG SẢN HỒ CHÍ MINH

Ngày 26/3, ngày Thành lập Đoàn TNCS Đông Dương, nay là Đoàn TNCS Hồ Chí Minh đã trở thành ngày vô cùng ý nghĩa với lớp lớp các thế hệ trẻ Việt nam. Vai trò của Thanh niên trong công cuộc xây dựng và bảo vệ Tổ quốc đã được chứng minh, khẳng định qua suốt chiều dài lịch sử của đất nước Việt Nam. Như chúng ta đã biết, ngày 26/3/1931 là ngày thành lập Đoàn Thanh niên Cộng sản Hồ Chí Minh. Đoàn đã trải qua nhiều giai đoạn với các tên gọi khác nhau: Đoàn Thanh niên Dân chủ Đông Dương, Đoàn Thanh niên Phản đế Đông Dương, Đoàn Thanh niên cứu quốc Việt Nam, Đoàn Thanh niên Lao động Việt Nam, Đoàn Thanh niên Lao động Hồ Chí Minh và cuối cùng là Đoàn Thanh niên Cộng sản Hồ Chí Minh.

Trải qua nhiều lần đổi tên với các thời kỳ, Đoàn ta đã đào tạo ra những thanh niên trẻ yêu nước, dũng cảm, sẵn sàng xả thân, quên mình vì Tổ quốc. Nhiều gương thanh niên tiêu biểu có tinh thần đấu tranh oanh liệt trong các cuộc cách mạng đã được Tổ quốc ghi công, trong đó, tiêu biểu là người Đoàn viên thanh niên cộng sản Lý Tự Trọng với câu nói danh thếp trước toà án Pháp: “Con đường của thanh niên chỉ có thể là con đường cách mạng, không thể có con đường nào khác”.

Trải qua 85 năm hình thành và phát triển, Đoàn Thanh niên Cộng sản Hồ Chí Minh đã hun đúc truyền thống của tuổi trẻ Việt Nam trong từng thời kỳ. Đoàn dạy ta biết yêu đất nước Việt Nam, yêu con người Việt Nam. Đoàn dạy ta biết đoàn kết và tinh thần tương thân tương ái. Đoàn dạy ta biết cần cù, có ý chí vượt khó khăn trong mọi hoàn cảnh...

Và cuối cùng, Đoàn đã giúp cho thế trẻ Việt Nam thừa hưởng được những đức tính truyền thống vẻ vang của dân tộc từ bao đời nay, tạo ra những đoàn viên có tinh thần hăng hái trong công cuộc xây dựng và bảo vệ tổ quốc.

Chúng ta, những lớp trẻ được trông cậy vào tương lai của đất nước, cần biết học hỏi và phát huy tinh thần của dân tộc mà Đoàn Thanh niên Cộng sản Hồ Chí Minh rèn luyện suốt gần một thế kỷ.

Thanh niên là người chủ tương lai của nước nhà... “Nước nhà thịnh hay suy, yếu hay mạnh một phần lớn là do thanh niên”, lời dạy của Bác Hồ muôn vàn kính yêu cũng chính là tâm niệm của mỗi thanh niên, Đảng và Nhà nước luôn dành sự quan tâm tin tưởng đặc biệt đối với thế hệ trẻ, đó chính là niềm cổ vũ lớn lao, là động lực mạnh mẽ để tuổi trẻ tự tin vững bước.

Và nhân tháng thi đua “dạy tốt học tốt” với nhiều tiết học tích cực và tiết học tốt của học sinh, tiết thao giảng của thầy cô và thi thể thao, trường THPT Lê Quý Đôn đã nhiệt liệt chào mừng 85 năm ngày thành lập Đoàn TNCS Hồ Chí Minh qua các hoạt động phong trào như: 10 người 11 chân, tập san kỉ niệm của các lớp...

Đặc biệt hơn hết là buổi sinh hoạt Kỉ niệm thành lập Đoàn vô cùng sôi nổi và đặc

sắc với cuộc thi thời trang giấy và thời trang áo dài.

Các bạn học sinh, cả nam lẫn nữ, với phong thái tự tin nhưng cũng không kém phần thanh lịch, đã sải những bước đi vững chắc trên thảm đỏ của trường, khoác lên

mình nhưng bộ thiết kế bằng giấy cũng như những bộ áo dài đầy duyên dáng.

Bên cạnh đó, nhộn nhịp nhất, hấp dẫn nhất chính là phần thi áo dài của các cô giáo. Mỗi bước đi của các cô là mỗi tiếng reo hò đầy thích thú của những "cổ động viên". Có thể nói, chưa bao giờ không khí của trường THPT LQĐ được dịp rộn ràng đến như vậy.

Và chắc hẳn buổi sinh hoạt ngày 26/3 - thành lập đoàn này sẽ để lại nhiều ấn tượng trong lòng những thân dân LQĐ lắm đây!

Thanh Hà- Trúc Giang

NGOẠI KHÓA CHUYÊN ĐỀ NGŨ VĂN KỶ NIỆM 250 NĂM NĂM SINH NGUYỄN DU

Sáng ngày 27/2, tại trường THPT Lê Quý Đôn, tổ Văn đã tổ chức chương trình ngoại khóa kỉ niệm 250 năm năm sinh đại thi hào Nguyễn Du bằng các hoạt động như triển lãm những tác phẩm của Nguyễn Du tại thư viện, các lớp khối 10 làm tập san về cuộc đời và sự nghiệp của ông, khối lớp 11 thì hóa thân vào các nhân vật trong tác phẩm “Truyện Kiều” như: Thúy Kiều, Hoạn Thư, Thúc Sinh, Từ Hải,...

Di sản văn hóa của Nguyễn Du là sản phẩm kết tinh trí tuệ, tâm hồn, vẻ đẹp văn hóa dân tộc Việt Nam qua tài năng của ông và cùng với thời gian, di sản ấy đã trở thành một phần tinh hoa văn hóa nhân loại. Tin rằng, đây cũng là dịp để chúng ta làm sáng tỏ hơn tầm cao tư tưởng và các giá trị nghệ thuật của di sản Nguyễn Du; tuyên truyền, giáo dục truyền thống văn hiến của dân tộc, đề cao vai trò của văn học nghệ thuật đối với việc nuôi dưỡng tâm hồn, tình cảm con người, quảng bá bản sắc văn hóa Việt Nam.

Đó là một hoạt động rất đáng ghi nhận và cần phát huy.

Phân Thi

*Phân
Trao giải*

